

Πανηγύρισε η Ιερά Μονή Αγίων Πάντων Βεροίας στα Πιέρια Όρη

/ [Ιερές Μονές](#)

© IMBNK Γραφείο Τύπου

«Οι Άγιοι Πάντες αποτελούν για όλους μας πρότυπα της κατά Θεόν βιοτής, αποτελούν οδοδείκτες της εν Χρι-στῷ πορείας μας, αποτελούν ελπί-δα και καταφυγή στις ώρες της δυσκολίας και της δοκιμασίας, απο-τελούν άγρυπνους και στοργι-κούς πρεσβευτές στον Θεό για τις αδυναμίες μας, βοηθούς και συνα-ντιλήπτορες της προσπάθειας μας να ολοκληρώσουμε κατά Θεόν τη ζωή μας». Αυτά ανέφερε μεταξύ άλλων, κηρύττοντας τον θείο λόγο, στην πανηγυρίζουσα Ιερά Μονή Αγίων Πάντων Βεροίας, στα Πιέρια Όρη, όπου λειτούργησε την Κυριακή των Αγίων Πάντων ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων.

© IMBΝΚ Γραφείο Τύπου

© IMBΝΚ Γραφείο Τύπου

Στην ομιλία του ο Σεβασμιώτατος τόνισε:

«Καί οὔτοι πάντες μαρτυρηθέντες διά τῆς πίστεως οὐκ ἐκομίσαντο τήν ἐπαγγελίαν ... ἵνα μή χωρίς ἡμῶν τελειωθῶσιν».

Στόν ἱερό κατάλογο τῶν μαρτυρηθέντων διά τῆς πίστεως, τόν ὁποῖο συμπεριέλαβε ὁ οὐρανο-βά-μων ἀπόστολος Παῦλος στήν ἐπι-στολή του πρὸς τοὺς ἐξ Ἑβραίων χριστιανούς, προσετέθησαν δύο χι-λιά-δες χρόνια τώρα ἑκατομμύρια μαρτύρων καί ὁσίων, ἀγίων καί θεοφόρων πατέρων καί μητέρων, πού ἔζησαν «ἐν πάσῃ τῇ δεσποτείᾳ Κυρίου», ἀλλά μέ τήν ἴδια πίστη καί μέ τήν ἴδια ἀγάπη πρὸς τόν Χριστό, μέ τόν ἴδιο ζῆλο καί τήν ἴδια προσδοκία, αὐτῇ τῆς αἰωνίου ζωῆς.

Ὅλους αὐτοὺς τοὺς τιμοῦμε σή-με-ρα, Κυριακή τῶν ἀγίων Πάντων, Κυριακή τῶν ἀγίων τῆς Ἐκκλησίας μας, πού διέλαμψαν καί διέλυσαν μέ τό φῶς τοῦ Χριστοῦ καί τῆς χά-ρι-τός του τό σκότος τοῦ κόσμου καί τῶν ψυχῶν τῶν ἀνθρώπων, πού ἀπέδειξαν μέ τά ἔργα τους τήν ἀλή-θεια τοῦ Εὐαγγελίου, πού ἐπι-βεβαιώνουν μέ τά θαύματά τους τή δύναμη τήν ὁποία δίδει διά τῆς πίστεως ὁ Χριστός στοὺς μαθητές του κάθε ἐποχῆς.

Τούς τιμούμε ιδιαιτέρως στήν Ἱερά αὐτή Μονή, ἡ ὁποία εἶναι ἀνατεθειμένη στή χάρη τῶν Ἁγίων Πάντων, οἱ ὁποῖοι «ὡς νέφος περι-κείμενον» σκέπουν τίς ἀσκούμενες ἐδῶ εὐλαβεῖς μοναχές καί τίς προ-στατεύουν ἀπό τόν καύσωνα τῶν πολυτρόπων πειρασμῶν.

Τούς τιμούμε, διότι οἱ Ἅγιοι Πάντες ἀποτελοῦν γιά ὅλους μας πρότυπα τῆς κατά Θεόν βιοτῆς, ἀποτελοῦν ὁδοδείκτες τῆς ἐν Χρι-στῷ πορείας μας, ἀποτελοῦν ἐλπί-δα καί καταφυγή στίς ὥρες τῆς δυσκολίας καί τῆς δοκιμασίας, ἀπο-τελοῦν ἄγρυπνους καί στοργι-κούς πρεσβευτές στόν Θεό γιά τίς ἀδυναμίες μας, βοηθούς καί συνα-ντιλήπτορες τῆς προσπάθειας μας νά ὁλοκληρώσουμε κατά Θεόν τή ζωή μας.

Τούς τιμούμε ὅμως καί γιά κάτι ἀκόμη. Τούς τιμούμε, διότι ἡ πολ-λή τους ἀγάπη πρὸς τοὺς ἀγω-νι-ζό-μενους ἐν τῷ κόσμῳ χριστιανούς, ὅπως μᾶς διαβεβαιοῖ ὁ πρωτοκορυ-φαῖος ἀπόστολος Παῦλος, τοὺς κάνει νά μᾶς

τητα τήν
, «ἵνα μή

Καί μπορεί αυτό βεβαίως νά ἀνήκει στό σχέδιο τοῦ Θεοῦ, ὥστε καί οἱ πρῶτοι καί οἱ ἔσχατοι νά λάβουν τήν ἴδια ἀνταπόδοση μέσα στό πλαίσιο τῆς θείας δικαιοσύνης καί κρίσεως, ἄν ὅμως σκεφθοῦμε πόσο εὐκόλα διαμαρτυρόμεθα καί γογγύζουμε ἐμεῖς, ὅταν δέν λαμβάνου-με ἐγκαίρως τόν μισθό τῶν κόπων μας, τότε μπορούμε νά κατανοή-σου-με πόσο μεγάλη εἶναι ἡ ἀγάπη καί τό ἐνδιαφέρον τῶν ἁγίων Πάντων γιά τή δική μας πορεία καί γιά τή δική μας πρόοδο στήν κατά Χριστόν ζωή, ὥστε νά ἀναμένουν γιά χάρη μας ἡ ἀκόμη καί νά λέ-γουν αὐτό πού ἔλεγε ὁ σύγχρο-νος ἅγιος τῆς Ἐκκλησίας μας, ὁ ἅγιος Ἀμφιλόχιος τῆς Πάτμου: «παρά-δει-σο χωρίς ἐσᾶς, παιδιά μου, δέν τόν θέλω».

Γι' αὐτό καί ἐπεμβαίνουν στή ζωή μας μέ θαύματα, μέ τή μεσιτεία τους στόν Χριστό γιά μᾶς, μέ τήν παρηγορία πού χαρίζουν στήν ψυ-χή μας, ὅταν ἐπικαλούμεθα τή βοήθειά τους, μέ τήν ἐνίσχυσή τους στήν ὥρα τοῦ πειρασμοῦ καί τῆς δοκιμασίας, τῆς ἀπογοητεύσεως καί τῆς πτώσεως.

«Καί οὗτοι πάντες μαρτυρηθέντες διά τῆς πίστεως οὐκ ἐκομίσαντο τήν ἐπαγγελίαν ... ἵνα μή χωρίς ἡμῶν τελειωθῶσιν».

Εἶναι, λοιπόν, ἀνάγκη νά συνει-δη-τοποιή-σου-με ὅτι οἱ ἅγιοι Πάντες μᾶς περιμένουν νά πλησιάσουμε καί ἐμεῖς τόν Χριστό, περιμένουν νά ἀνταποκρινόμεθα στόν λόγο του, νά ἀγωνιζόμεθα νά ζοῦμε σύμ-φωνα μέ τό θέλημά του, νά ἀγωνιζόμεθα, ὅπως εἶπαμε καί χθές, ὄχι μόνο νά ζοῦμε ἐν Χριστῷ, ἀλλά νά εἶναι ὁ

Χριστός πού θά ζεῖ μέσα στήν ψυχή μας, νά εἶναι ὁ Χρι-στός αὐτός πού θά κινεῖ τήν ὑπαρ-ξή μας πρὸς Ἐκεῖνον καί πρὸς τήν ἀγάπη του.

Ἄν συνειδητοποιήσουμε πόσο με-γά-λη εἶναι ἡ τιμή καί ἡ εὐλογία νά παρακολουθοῦν οἱ ἅγιοι Πάντες τήν προσπάθειά μας καί τούς ἀγῶ-νες μας καί νά πρεσβεύουν γιά τήν ἐπιτυχία μας, τότε δέν μπορεῖ παρά νά παρακινηθοῦμε καί ἐμεῖς γιά νά προσπαθοῦμε ἀκόμη περισσότερο καί νά ἀγωνιζόμεθα μέ μεγαλύ-τε-ρο ζῆλο γιά νά βαδίσουμε στά ἴχνη τους.

Ἄς μὴν τούς ἀπογοητεύσουμε, ἄς μὴν τούς ἀφήσουμε νά μᾶς ἀναμέ-νουν ἄσκοπα, ἐπιτρέποντας στήν ἀμέλεια, στήν ἀδιαφορία, στή ραθυμία καί στή νωθρότητά μας νά μᾶς καθυστεροῦν καί νά μᾶς ἀπο-μακρύνουν ἀπὸ τόν στόχο μας πού εἶναι ἡ ἔνωσή μας μέ τόν Θεό.

Ἄς μὴν ἀφήνουμε τόν ἐγωισμό, τό θέλημα, τή γνώμη μας, ἀκόμη καί ἐάν νομίζουμε ὅτι εἶναι ὀρθή καί κατὰ Θεόν, νά ἐπηρεάζουν τήν πνευματική μας πορεία, ἀλλά ἄς τρέχουμε «δι' ὑπομονῆς», ὅπως ἀκούσαμε νά λέει καί πάλι σήμερα ὁ ἀπόστολος Παῦλος, «τόν προκεί-μενον ἡμῖν ἀγῶνα,

**ὥστε νά
ἡ Πάντες**

Καί αὐτό μπορούμε νά τό ἐπιτύ-χουμε μέ τή χάρη τοῦ Θεοῦ μόνο ὅταν εἴμεθα προσηλωμένοι καί ἐξαρ--τώμεθα ἀπολύτως ἀπό τόν Χριστό, ὁ ὁποῖος ἐκφράζεται καί ἐρμηνεύεται μόνο ἀπό τήν κοινή πίστη καί πράξη τῆς Ἐκκλησίας, διότι κάθε ἄλλο καί κάθε ἄλλος, ἐκούσια ἢ ἀκούσια, ἀποσποῦν τήν προσοχή μας ἀπό τόν Χριστό, καί μᾶς κάνουν νά χάνουμε τόν προσα-νατολισμό μας καί τόν σκοπό μας.

Γι' αὐτό ἄς μὴν ἀφήνουμε τόν ἑαυ-τό μας νά ἐξαπατᾶται, ἀλλά προ-σηλωμένοι στόν Χριστό, πού εἶναι ὁ σκοπός τῆς ἐν Χριστῷ ζωῆς καί τό μέσον τῆς σωτηρίας μας, εὐχο-μαι νά ἀξιωθοῦμε ὅλοι νά φθάσουμε ἐκεῖ ὅπου μᾶς περιμέ-νουν οἱ ἅγιοι Πάντες, πρεσβεύ-ο-ντες ὑπέρ ἡμῶν, «ἵνα μὴ χωρίς ἡμῶν τελειωθῶσι».